

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
(FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 9 de març del 1937

nº.54

Contra la "política" de difamació

UN DELS NOSTRES MILICIANES FERITS POSA LES COSES

AL SEU LLOC

No soc periodista, ni mai he escrit res per a que fos publicat. Però menys encara havia passat pel meu cap, que em decidís a fer-ho en plena guerra i deixant una estona el fusell al meu costat, per a agafar la ploma.

I el que més greu em sap, es que m'obliga a fer-ho un article aparegut a "La Batalla", farcit de falsetats i d'injustícies. I "La Batalla" es diu portantveu d'un partit que té homes que lluiten al costat dels antifeixistes!

A mi m'ha semblat sempre bé que les publicacions d'Esquerra Republicana de Catalunya, s'hagin limitat a fer relació dels fets, sense caure en exageracions elogioses envers els militants que ens juguem la vida per la causa de la Llibertat. Adhuc arribo a disculpar que els diaris d'altres partits i organitzacions, donguin tal relleu a l'actuació de les seves milícies, que sembli que sempre siguin elles les que fan el més important paper.

Però el que ha escrit "La Batalla", és imperdonable, ja que podien amagar la falta dels seus, sense calumniar els altres.

Jo vull creure que l'autor de l'article no ha estat al front. O al menys, no ha estat al nostre Sector. Perquè si hagués plantat, com jo, les estagues de les fortificacions de Vivel del Rio i li haguessin sortit durícies a les mans, com a mí, cavant trinxeres, no hauria fet l'acusació falsa de que al Sector de Vivel del Rio no hi havien fortificacions. I si hagués estat present els dos primers dies de combat, hauria vist com els lluitadors de la Divisió Macià-Companys, resistien tots sols, contra un enemic cinc vegades més nombrós que nosaltres. I aixó, sense fortificacions, és molt difícil.

A més, si l'autor de l'article de "La Batalla", hagués passat per Montalbán, com jo, a les quatre de la tarde del segon dia de combat, hauria vist un batalló aturat i sense cap dessig de seguir endavant i si a les vuit del vespre del mateix dia, l'hagués retirat una ambulància, com a mí en succeï, hauria vist aquell batalló, al mateix indret i en la mateixa actitud. I, malgrat ésser periodista de "La Batalla" hauria pensat el mateix que vaig pensar jo, en saber que era un batalló del P.O.U.M.

Després l'articulista dona tota classe de detalls sobre una operació. No soc militar ni mai havia intervingut en cap guerra, però